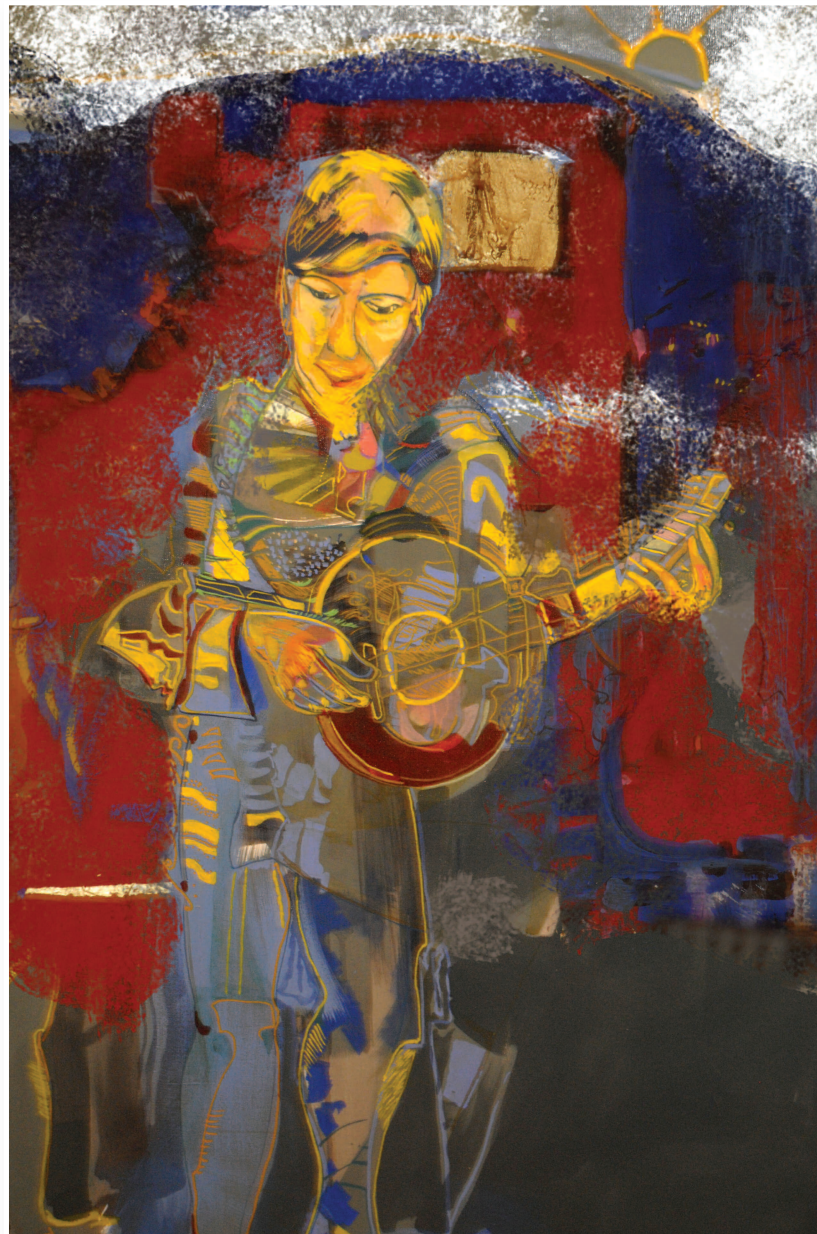

Μουσική-Σύνθεση: Θανάσης Πολυκανδριώτης
Music and Composition: Thanassis Polykandriotis

ΚΟΝΣΕΡΤΟ ΓΙΑ ΜΠΟΥΖΟΥΚΙ Νο.1

CONCERT FOR BOUZOUKI No.1

Ενορχήστρωση: Νίκος Φυλακτός
Arrangement: Nikos Filaktos

ΑΘΗΝΑ - ATHENS
2012

Θανάσης Πολυκανδριώτης
ΚΟΝΣΕΡΤΟ ΓΙΑ ΜΠΟΥΖΟΥΚΙ Νο.1

© Θανάσης Πολυκανδριώτης
Καλλιτεχνικός Μουσικός Σύλλογος
“ΟΙ ΕΠΟΜΕΝΟΙ”

Με την ευγενική χορηγία
του Οργανισμού Συλλογικής Διαχείρισης
Δικαιωμάτων Ελλήνων Μουσικών “ΑΠΟΛΛΩΝ”
Σαφούς 10 - Αθήνα

Σελιδοποίηση Μουσικού Έργου: Δημήτρης Κατραντσιώτης

Αντιγραφή Μουσικού έργου: Θανάσης Καρακαντάς

Επιμέλεια κειμένων: Βιβή Πολυκανδριώτη

Φωτογραφίες: από το προσωπικό αρχείο

του Θανάση Πολυκανδριώτη

Το εξώφυλλο διακοσμεί το έργο του "Μπάτη"
με τίτλο: Ο αυγερινός κι πούλια σιγοτραγουδούν.

Ηλεκτρονική Σελιδοποίηση και Εκτύπωση:

Αφοί Α. Καϊτατζή ο.ε. - Γραφικές Τέχνες - Καλλέργη 23, Αθήνα

Αθήνα 2012

www.polykandriotis.gr

ISMN: 979-0-9016059-1-6

Thanassis Polykandriotis
CONCERT FOR BOUZOUKI No.1

© Thanassis Polykandriotis
Artistic Music Association
“ΟΙ ΕΠΟΜΕΝΟΙ”

With the kind contribution of the Organization of Collective
Management of Greek Musicians' Rights "APOLLON"
Saphous 10, Athens

Music work pagination: Dimitris Kantrantsiotis

Music work copying: Thanassis Karkantas

Text supervision: Vivi Polykandrioti

Photographs: From the personal archive of Thanassis Polykan-
driotis

The front cover is adorned with "The Pleiades and the Morning
Star are humming"

by "Mpatis"

Digital pagination and printing

Afoi Kaitatzi o.e. - Graphic Arts - Kallergi 23, Athens

Athens 2012

www.polykandriotis.gr

ISMN: 979-0-9016059-1-6

Ευχαριστώ τον πατέρα μου που με βοήθησε
να γνωρισθώ με τη μουσική.
Θανάσης Πολυκανδριώσης

I thank my father, who helped me meet music.
Thanassis Polykandriotis

While thinking of the younger ones, all the lovers of folk art, my "Epomenoi", this venture came to mind. A bouzouki concert. Someone has to set the bar high and it has fallen on me.

I thought it impossible for the stringed bouzouki, descendent of pandouris, not to coexist as an equal with the other instruments in the string family. the violin, the viola, the cello etc.

To clarify things for this work, I wrote the music and Nikos Filaktos made it into a concert.

Unfortunately, none of the great composers who honored the bouzouki and used it for their needs and songs, ever wrote a concert, a study, a suite for this divine Greek instrument.

Because had there been some music studies written for the bouzouki as for the other instruments, like the guitar, things would have been very different in our music and education.

I believe that parents would have offered their children bouzouki learning as well, since it would have been taught the same way as the guitar, piano, accordion and vocal chorus. There would have been a single curriculum, a studies guide, bibliography, a state diploma. This here work was completed on 20th October 1996. A little while after, a young lover of the bouzouki came and found me in order to teach him the bouzouki I played in Herodion, as he characteristically said.

I was surprised and told him that the bouzouki you heard my friend, was Zampetas', Mpempis', my father's. All I did was write the music and specially interpret it accompanied by a symphonic orchestra, using my own style.

That is why, I replied, you should learn and play like your teachers and then you will have achieved the most.

But things are complicated for our traditional instruments and I wonder why some don't wish for them to be un-complicated.

Let us take things from the start.

We often hear simple everyday people, from enthusiasts to reputable musicians and scholars wonder why experiential musicians take no part in education. If experiential musicians were allowed to participate in the education system, the institution of "honorary teacher" for the most important of them could be created, allowing them be included in all steps of the educational process.

Law 3201/2003 is active and what is missing are the ministerial decrees defining the curriculum, years of studies etc. Noone has been able to compete this for the past ten years. I joined the Ministry of Culture committee in 2007, after my own persistence. You can become extremely persistent when something is very important to you. Three meetings took place and nothing was ever finished. According to what everyone said, we needed one final meeting for the project to finish. Elections were held, the government changed, and we had to start all over. This is what always happens in this country.

Some people do not wish for this matter of honor to all the young folk and traditional musicians, to be solved. How can it be possible for the bouzouki, the kanonaki, the lyra and our other music instrument not to be recognized?

Hence I come to the subject of a state degree which, if provided to a young musician changes everything. Because our music which is great both in genre and style, will be given more value by our society and others.

Other countries with less music, provide more education and value to the young. Do they care for music more? I cannot believe that.

We are self-destructive.

We do not appreciate our own but imitate the foreign and wish to adapt to its standards. My next plans include the preparation of a tetralogy for the instrument, a concert No 2 for 4-string and 3-string bouzouki, tzouras and baglamas,

Yes, I believe that it will be of even greater interest, since I will be using the entire family of the bouzouki.

See you when it takes form, so that we can have another talk!

Enjoy your study,

Thanassis Polykandriotis

Με την σκέψη πάντα στα νέα παιδιά, σε όλους αυτούς που είναι εραστές της λαϊκής τέχνης, τους δικούς μου «Επόμενους» ήρθε στην σκέψη μου αυτό το εγχείρημα. Ένα κονσέρτο για μπουζούκι. Κάποιος πρέπει να βάλει τον πήχη ψηλά. Και ο κλήρος έπεσε σε μένα.

Σκέφτηκα λοιπόν πως το έγχορδο μπουζούκι, απόγονος της πανδούρας, δεν μπορεί να μην συνυπάρχει ως ισότιμο έγχορδο με τα αλλά της οικογένειας των εγχόρδων, το βιολί, τη βιόλα, το βιολοντσέλο κ.λ.π

Θέλοντας να ξεκαθαρίσω κάποια πράγματα για το έργο, εγώ έγραψα μουσική και ο Νίκος Φυλακτός την έκανε κονσέρτο.

Δυστυχώς κανείς από τους μεγάλους μουσουργούς που τίμησαν το μπουζούκι και το χρησιμοποίησαν για τις ανάγκες τους και τα τραγούδια τους, δεν έγραψε ένα κονσέρτο, μια σπουδή, μια σουίτα γι αυτό το θείο ελληνικό όργανο.

Γιατί αν είχαν γραφτεί κάποιες μουσικές σπουδές για το μπουζούκι όπως για τα άλλα όργανα, για παράδειγμα την κιθάρα, θα ήταν πολύ διαφορετικά τα πράγματα για το μπουζούκι μας στην μουσική μας και την παιδεία.

Πιστεύω ότι οι γονείς θα είχαν περάσει στα παιδιά τους και την μάθηση του μπουζουκιού, αφού θα διδάσκονταν πλέον με τον ίδιο τρόπο όπως η κιθάρα, το πιάνο, το ακορντεόν και η χορωδία. Θα υπήρχε ενιαία διδακτική ύλη, οδηγός σπουδών, βιβλιογραφία, κρατικό πτυχίο. Όταν το εν λόγω έργο έγινε πραγματικότητα στις 20/10/96, λίγο αργότερα ένας νεαρός μικρός λάτρης του μπουζουκιού ήρθε και με βρήκε για να του διδάξω το μπουζούκι που έπαιξα στο Ηρώδειο όπως χαρακτηριστικά μου είπε.

Εγώ ξαφνιασθήκα και του απάντησα, ότι το μπουζούκι αυτό που άκουσες φίλε μου ήταν του Ζαμπέτα, του Τσιτσάνη, του Χιώτη, του Μπέμμη, του πατέρα μου. Το μόνο που έκανα εγώ ήταν να γράψω τη μουσική και να την ερμηνεύσω ιδιαίτερα με την συνοδεία συμφωνικής ορχήστρας με την δική μου πενιά.

Γι' αυτό του απαντώ και συ μάθε και παίξε όπως παίζουν οι δάσκαλοι σου και τότε θα έχεις καταφέρει τα μέγιστα.

Όμως τα πράγματα για τα λαϊκά όργανα της παράδοσης μας είναι μπερδεμένα και απορώ γιατί κάποιιοι δεν θέλουν να ξεμπερδευτούν.

Ας τα πάρουμε όμως από την αρχή.

Ακούμε συχνά από απλούς πολίτες, απλούς γνώστες μέχρι έγκριτους μουσικούς και λόγιους καθηγητές, για ποιο λόγο δεν υπάρχουν πουθενά στην εκπαίδευση οι βιωματικοί μουσικοί. Αν επιτρεπόταν στους βιωματικούς μουσικούς να συμμετέχουν στο εκπαιδευτικό σύστημα θα μπορούσε να δημιουργηθεί ο θεσμός του «επίτιμου διδάσκοντος» για τους σημαντικότερους από αυτούς οι όποιοι έχουν δικαίωμα συμμετοχής στις εκπαιδευτικές διαδικασίες όλων των βαθμίδων.

Ο νόμος 3207/2003 είναι σε ισχύ και εκκρεμούν οι υπουργικές αποφάσεις που θα καθορίσουν την ύλη, τα έτη φοίτησης κ.λπ. Δέκα χρόνια τώρα κανείς δεν μπόρεσε να το τελειώσει αυτό. Το 2007 στην επιτροπή του Υπουργείου Πολιτισμού έγινα κι εγώ μέλος μετά από δική μου επιμονή. Όταν σε καίει κάτι γίνεσαι ταύρος.

Έγιναν λοιπόν τρεις συνεδριάσεις και τίποτα δεν τελειώσε.

Κατά τα λεγόμενα όλων θέλαμε μια ακόμη συνεδρίαση για να τελειώσει το σχέδιο αυτό. Έγιναν εκλογές, άλλαξε η κυβέρνηση και φτου κι απ' την αρχή. Έτσι γίνεται πάντα σ' αυτόν τον τόπο.

Δεν θέλουν κάποιιοι να λυθεί αυτό το ζήτημα τιμής για όλους τους νέους λαϊκούς και παραδοσιακούς οργανοπαίκτες.

Είναι δυνατόν το μπουζούκι, το λαούτο, το κανονάκι, η λύρα και όλα τα άλλα μουσικά μας όργανα να μην είναι αναγνωρισμένα;

Κι έρχομαι στο κρατικό πτυχίο που αν ένας νέος μουσικός το πάρει στα χέρια του τότε θα αλλάξουν όλα.

Γιατί η μουσική μας που είναι πολύ μεγάλη σε είδος και σε ύφος, θα πάρει μεγαλύτερη αξία για την κοινωνία μας και όχι μόνο.

Δεν είναι δυνατόν άλλες χώρες με λιγότερη μουσική να έχουν και να δίνουν περισσότερη μουσική παιδεία και αξία στους νέους. Δηλαδή αυτοί την πονούν περισσότερο; Δεν μπορώ να το πιστέψω αυτό.

Είμαστε αυτοκαταστροφικοί.

Το δικό μας δεν το εκτιμούμε και μιμούμαστε το ξένο και θέλουμε να το κάνουμε δικό μας.

Στα νέα μου σχέδια ετοιμάζω για το όργανο μια τετραλογία δηλαδή ένα κονσέρτο Νο 2 για μπουζούκι τετράχορδο, τρίχορδο, τζουρά και μπαγλαμά.

Ναι, αυτό πιστεύω πως θα έχει ακόμα μεγαλύτερο ενδιαφέρον γιατί θα χρησιμοποιήσω όλη την οικογένεια του μπουζουκιού.

Ραντεβού όταν υλοποιηθεί να τα ξαναπούμε!

Καλή μελέτη,

Θανάσης Πολυκανδριώτης